

Item toto nejpilněji pomněte, a to pod pokutú 10 liber vosku aby sobě žádný nejednal dřev za času, než tepruv v zimě, kdy vám bude potřebie. Nebo drva, kdy dlúho leží, nejsou sporá, jedno že je druhdy kradú, druhé velmi vyschnúc brzo shoří co sláma. A toto i kdy v zimě dřev zjednáš, sú daleko spořejší. Dýl jich jedna hranice nezhoří než suchých pět hranic, krom žeť málo slámy v loži ostane pro podnět, než je zapálíš.

Item kteří máte koně a vozíte drva, kdy přivezete, nesmítejte jich pojednú, ale k každému zátopu smítaj a usekávaj pomalu, jako jsem já na voko viděl, jeda do Nepomuka, an sedlka bíře drva s vozu a podává muži do vokna. A on stoje v jizbě sekal na vokně, neb mu bylo zima, a co utěl, to všecko upadlo do jizby, a na tom jsem já ho pochválil.

Item pod milostí žádný nesekej víc dřev než s jeden zátop, krom v svátek neb v neděli, tu se nebrání, a to pod 5 librami vosku. Pakli by se komu přihodilo v neděli nebo v svátek, že by dřev neměl, tomu dáváme svobodu, aby s puonebie vzal prkno neb od komory nebo lavici neb žleb z marštale neb stolicí a vnesl do pinvice a tu sekal na kantnieři, aby lidé neslyšeli jdúc ke mši neb ode mše.

Item kteří máte dědinu, abyste nevorali, ani sieli, ani klidili s pole za čas, a kdy s pole klidíte, klad'te obilé jednoduchem napřed perny , a to pro dlužníky , kdyby upomínali, abyste měli co ukázati, I pak kdy se již tak mnoho zdlužíte, tehdy kradmo vymlátíc a obilí jiným za hotový prodadíc i na očistu zuorajíc pod jednu rolí, sejte na to plevy bez zrna, a tak dlužníci budou potěšeni řkúce : "Když sem nemohl letos svého dluhu dosáhnúti, ale na léto mu buohdá neopustím." A když v stodole nic nebude, tehdy vezma ženu a děti na vuoz, jdětež k sv. Jakubu na pout.

Item žádný daleko neputuj, aby se nepřihodilo vám jako oněm za Ezopa, ješto šel lev, vlk a osel na pút do Říma, i přišli do jedný krajiny, v které náramně velmi mřeli, i mluvil jest vlk k tovařišóm spolúputníkom: "Tuto sme v miestě nebezpečném a v moru také, mneť mé svědomí hryze." I prosil jest lva, aby ho spoviedal. A tak kdy se jest spoviedal, tu je pravil, co je komu zdávil ovec a jiných hovad bezpoctu. Tehdy lev řekl k němu: "Ty si, vlče, vzácný člověk a měštěn opatrný, poněkud jsú tobě nižší poddaní, že časem můžeš je trestati, neb kdyť by tobě toho Buoh nepřál, nikdá by ty na to místo nemohl přijíti." I dal mu za pokánie jeden páteř každý den spěti. Potom žádal jest i lev, aby slyšán byl od vlka. A tak kdy je vyprávěl, co je lidí zdávil, hovad, jiných škod bezpoctu že je udělal, i řekl jest k tomu vlk : "Ty si lev a ty si jako král a kníže nade všemi jinými, tobě to nemá tak váženo býti, neb by tě milý Buoh nad jiné nemiloval, nikdá by tě nad jiné nepovjšil." A tak dal jest mu za pokánie, každý týden aby říkal jedno Zdráva Maria. Potom přiklekne osel k vlku i kleče mlčel jest. Tehdy vlk vece k němu : "Co mlčíš, prav, co si zlého páchal !" Odpověděl osel : "Rád bych pravil, nevím co." Tehdy vlk k němu: "Nechcit' věřiti, aby byl bez hřichuov, praviž, co se mám s tebu meškati." Řekl jest k němu osel: "Buoh zná, že nevím co praviti. Než toto mi se přihodilo : Byla jednoho dne veliká

zima a my nesli pytle ze mlejna, muoj pán šel přede mnú, i nandal sobě slámy do škoreň a škorně byla strhaná, že mu ta sláma vyhlídala z škorně, tu já hladem přinucen sa vytrhl sem jemu jedno stéblo slámy z škorně a snědl sem je, jiného nic nevím." Tehdy vlk spovědník sa zapálen hněvem řekl jest k němu : "Já vím, žej' ten hospodář, kterýmu si to udělal, žej' potom nohy oznobil a žádný ho líkař nemohl zhojiti a on za to hrdlo dal, kto tiem vinen než ty, kterak ty máš přijíti k spasení! Neb Pismo die: Zub za zub, ruka za ruku etc.," a tak zavolav lva, i roztrhachu vosla v kusy a snědechu ho. Vizte, milí bratří, jaké se příhody stávají, kto daleko putují. Lev s vlkem se spikli o yosla. Jakož jest příslovie : Vlk vlka neruje a vrána vráně oka nevykline. Ani mrcha mrše nesmrdí.